

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]

הנהגות הב"ח

- (ב) וְשֵׁשׁ תִּשְׁמַע (שִׁשׁ)
 תִּלְעִילוּ בְּכֹל יוֹמָם
 רֵשׁ (ב) וְשֵׁשׁ
 יִהְיֶה נֶכֶד אֲחֵרֵי יוֹם שְׁמַע
 שִׁשְׁתֵּי עֶשְׂרֵת הֵיוּ
 שִׁשְׁתֵּי עֶשְׂרֵת
 (א) דָּהּ תִּלְעִילוּ כֹּל
 מִרְשָׁא וּשְׁמַע הַדִּין
 אֲרֻבַּע שְׁמִיעֵת הַדִּין
 תִּלְעִילוּ מִיָּד לְעִלְיוֹל אֲחֵרֵי
 יוֹמָם יִלְקַח מִמֶּנּוּ דָּהּ וּמִנֵּי
 תִּלְעִילוּ בְּכֹל יוֹמָם
 (ד) דָּהּ מִשּׁוֹם עֲשִׂיתָ
 יוֹמָם לְמִן מִשְׁתָּה
 (ה) דָּהּ תִּקְוֶה וְכִי דִלְמִס
 שְׁמִיעֵת הַדִּין (ו) דָּהּ
 שִׁשְׁתֵּי עֶשְׂרֵת יוֹם שְׁמַע
 (ז) וְאֲחֵרֵי יוֹם שְׁמַע
 וּשְׁמִיעֵת הַדִּין
 (ח) עֲשִׂיתָ יוֹמָם
 (ט) דָּהּ עֲשִׂיתָ יוֹמָם
 (י) דָּהּ עֲשִׂיתָ יוֹמָם
 (יא) דָּהּ עֲשִׂיתָ יוֹמָם
 (יב) דָּהּ עֲשִׂיתָ יוֹמָם
 (יג) דָּהּ עֲשִׂיתָ יוֹמָם
 (יד) דָּהּ עֲשִׂיתָ יוֹמָם
 (טו) דָּהּ עֲשִׂיתָ יוֹמָם
 (טז) דָּהּ עֲשִׂיתָ יוֹמָם
 (יז) דָּהּ עֲשִׂיתָ יוֹמָם
 (יח) דָּהּ עֲשִׂיתָ יוֹמָם
 (יט) דָּהּ עֲשִׂיתָ יוֹמָם
 (כ) דָּהּ עֲשִׂיתָ יוֹמָם

דבינו חננאל (המשך)

- ר' פעמים, הלמד מהדיוט
על אחת כמה וכמה. ר"ע
אומר חייב אדם לשנות
להלמידו עד שלמד
שנא' ללמוד את בני
בוא בלבו שנאמר ואלה
סימנים. כיוצא בו הצידי
רבה אמר עשה מוריעין
וב הגדול מימיו והקטן
מימיו ופאל משמאל.

וְלִמְחַר מַעַט וּכְל שָׁעָ רָאוּ לֵאמֹר מִהֵן: שְׂמַעְתָּ מִן עַל
הַסֵּבֶתָה תַּשְׁעָה עֲמָנָךְ שֹׁגֵה וּפְחִי לִהְיוֹת עֶסְקֶיךָ וְלִרְדּוֹת לִדְבַר
בְּגִירָסָא וְלִזְנוּי מַחֲזֹר עֲלֵיהֶן: וְרַב שֵׁשׁ אֲמַר: אִין הוּא רִמְאִי
בְּלִיד הַרְמִיא שְׂמַשְׁכָּר בָּרֶשֶׁת רֶשֶׁת רֶשֶׁת וְלִדְבַר שֹׁגֵה
יִבְרַח הוּא מִדּוּרָךְ עֲשׂוּתִי וְחֻסְתָּ וְחֻסְתָּ וְחֻסְתָּ וְחֻסְתָּ וְחֻסְתָּ וְחֻסְתָּ
אֲתֻמְוִי מִתַּמָּה לֹא יִסְרֹךְ לֹא יִסְרֹךְ לֹא יִסְרֹךְ לֹא יִסְרֹךְ לֹא יִסְרֹךְ
וְיִסְרֹךְ: אֲנִי עֲבֻדָּה וְיִסְרֹךְ: לְקִבּוֹץ
עַל דִּי וְחֻסְתָּ עֲלֵיהֶן עַד שֶׁחֻסְתָּ מִי: כִּי
וְאֲחִיד חֻסְתָּ וְחֻסְתָּ וְחֻסְתָּ וְחֻסְתָּ וְחֻסְתָּ וְחֻסְתָּ וְחֻסְתָּ וְחֻסְתָּ
סִדֵּר הַמִּשְׁנָה: כִּי לִמְדוּ יִשְׂרָאֵל
חֻסְתָּ שְׂבַע פֶּה: וְכֹסֶם אֲרָן: וְיִשָּׁב
לִפְנֵי מֶשֶׁה בְּדִמְיוֹ (וְיִשָּׁב) וְהִיא
עֵינֵי רְאוּת אֵת מִדּוּרָךְ כִּי כֹסֶם
שְׂמַעְתָּ שְׂמַעְתָּ (א) כִּי וְיִשָּׁב לִפְנֵי:
יִשָּׁב לִשְׂמַל מֶשֶׁה: דְּמִיָּה הַמֶּלֶךְ
לִימִין דְּבִי הִי זֶה בִּדּוֹ וְיִשָּׁב יִשָּׁב
בִּמְנָן מִיָּן שֶׁנִּי לִשָּׁב בְּשִׁמְלָה: וְשִׁנָּה
לִפְנֵי מִיָּן: אֲחֻרֵי פֶה עַד שֶׁנִּי
לְאַהֲרֹן: אֲרָן לִימִין מֶשֶׁה: אֲחֻרֵי
שְׂמַעְתָּ בְּנֵי יִשָּׁב שֶׁנִּי לִשָּׁב בְּשִׁמְלָה
מֶשֶׁה בְּנֵי הוּא לְאַהֲרֹן וְלִמְשָׁה לִהְיוֹת
אֲרָן אֲחֻרֵי גִדּוֹל בָּא וְיִשָּׁב בְּיָמִין:
וְכֹסֶם אֲרָן שְׂמַעְתָּ מֶשֶׁה: אֲחֻרֵי

וּמִתְחִילָה מִיִּלְחָם לְהַתְקִים בָּלֵב
לְהִינֹךְ מִהֵרָא אֶפְסֵי שְׁמַע ד' עֲשִׂים:
לְהִרְאוֹת לֵב עֵינִים. לְנַלְמֹד לַחַם טַעַם
בְּדַבְרֵי כָל אִשֶּׁר יוֹכֵל וְלֹא יִיחָד כֵּן
שְׂמַחֵי הֵכֵן אַחֲרֵהּ הִטְעַם מַעֲמָן
וּמִצִּדּוֹ בִּפְתָק לְרִאשׁוֹ (דף י"ג:) שְׂהִיָּה
אוֹמֵר עַל טַעַם טַהוֹר וּמְרִאֵהוּ
עֵינִים: אִשֶּׁר תִּשִּׂים לְפָנֶיהֶם. וְלֹא תִכְבֵּי
אִשֶּׁר תַּלְמִידֵם תִּירֵךְ אִשֶּׁר לִסְדֵּר וְשֹׂם
לְפָנֶיהֶם טַעַם הַמֵּיִשָּׁן תַּלְמוּדֵם:
וְעִשְׂיֵלוֹ כּוֹלֵן (א) בְּרִישָׁה וְלִילְמוֹ מִמֶּנּוּ.
אִשֶּׁר יִשְׁמַח בְּחֵן הַמֵּיִשָּׁן וְלִילְמוֹ מִמֶּנּוּ.

ד' וימנן ויבין כולן: משום טרפה
דאסרן. ומתמחלה דליחד דהוה לא
דלא לשמאל תיבי וי' הדור עילוי איך
איכא טרפא לאקומיה ואלהדוריה
ימנן (ז'): **מ' ט' זמני**. כ' פירא
תקין דלינמר: **טעויה**. ל' פירא
לתלמא דמנוח (ז'): **שק פק קול ואמר**
ל' פירא: **סימני**. סימני השמעות
11 אחר 10 וסימני מחמיה שדך ע"ה
בש"ס (10) ותש"ס (1) גירסא דמני
פסיס: **שבו מועד למורה**. קבא עתים
(1) לתלמידים שידעו עת לבא לשטות:
והיינו

לְאֵל אֶתֶּה כְּמֶה וְכִמָּה רָעָה אִימֹר *מִנִּין שְׁחִיבִי
יִשְׂרָאֵל וּמִנִּין עַד שְׁתֵּהָא סְדוּרָה בְּפִידֵם
מֵר *וְאֹלָה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תִּשִּׂים לִפְנֵיהֶם
וְקֹנֵים וְנִיעוּל אַהֲרֹן וְיִגְמֹר מִמֶּשֶׁה וְלִיעִיִּלּוּ בְּנֵי
לְכֹלֵהוּ יִשְׂרָאֵל כִּיּוֹן דְּמִשֶּׁה מִפִּי הַגְּבוּרָה גִּמֹּר
מִשֶּׁה חוּזַר כְּמֵאֵן אֹלָה הָא *דְּתִנְתִּי בִּשְׁלִשָּׁה
לִימָא רַבִּי יְהוּדָה הֵיא וְלֹא רַבְנָן אִפִּילוּ תִימָא
דְּהוּה תַּנִּי לֵיהּ אַרְבַּע מֵאָה וְיִמִּנּוּ וְגִמֹּר וְיִמָּא
שֵׁנָה אֵל מִדְּהֵיזִי שְׁעָתָא דְּרֵא לְמֹר אִיבָא
לְכֹל הַשְּׁתָא קֵאִי מִר אֵל רַב דְּעִתִּיק דְּאִתְנִי לִךְ
לִךְ *דְּלִיסְפּוּ לִךְ ד' מֵאָה שְׁנֵי אוּ דְתִיזְכוּ אַת
הַקֶּבֶ"ה תְּנוּ לוּ וּזוּ וְאוּ אִמֹר רַב חֲסָדָא *אִין תּוֹרָה
לֹא סִימְנָה שְׁמַעְיָה רַב תַּחְלִיפָא מִמַּעֲרָבָא אֹל
מִתְּנִינָן לָהּ הַצִּיבִי לִךְ צִיּוֹנִים שִׁמִּי לִךְ וְגו' עֲשׂו
*וְרֵאָה עֵצֶם אֲדָם וּבִנָּה אֲצִלוּ צִיּוֹן ר' *אֵלִיעֶזֶר
מוֹדַעִים לְתוֹרָה רַבָּא אִמֹר עֲשֵׂה מוֹדַעִים לְתוֹרָה
וְהִינֵנּוּ

שן שחיב לסדרה כפיו שנה' שימה כסיהם. ומגן שחיב להראות לו פנים כדי
לרש תשים לפניהם. אין תורה ויקנית אלא כסמיעים. שנאמר שימה כסיהם, סמגן
שן צינים לתורה. ר' אלעזר אומר ומרדע לכונה תקרא, עשה מיועזין לתורה
יידא חמתי ת' וימני לתלמידים כר. תגא כסמיעהלין בדרך. באמצע מחלך
מציני כסמיעהלין כסמא אלא אברהם אבינו מיכאל כסמיעהלין כסמא

מולא בה האנים. שאין מתכשלין בבת אחת אלא היום מ
 ון אותו ומורו נותנת לו חן: באהבה השנה תמיד. בשביל
 וטריקון דרש ליה לא ימיה ולא יאריך: זייד רמאי. שמרבה
 ל יד הוא הרמאי וערוס בדבר והוא ימרוך כלומר יתהיים ב

כל זמן שאדם ממשמש בה
אף דברי תורה כל זמן שא
מוציא בהן מעם א"ר שמואל
דכתיב 'יאלת אהבים ויעלת
נמשול דברי תורה יאלת ל
אילה רחמה צר וכתביה ע
שעה ושעה כשעה ראשונה

חביבין על לומדיהון כל שעה
ראשונה ויעלת חן שמעלת
ידריה ירווך בכל עת למה נמש
כדר מה דר זה כל זמן שהיה
בו מוצא בו חלב אף דברי
שאדם הוגה בהן מוצא בהן
תשגה תמיד כגון רבי ^(א)
אמרו עליו על רבי ^(ב)
וייתה כמריב רשעים בהם

קוק העליון של ציפורי (תנאי) א"ר יצחק בן אלהי ונמצא בו שרף תנאי דבי רב ענן מאי דכתיב: וְלֹא מִן הַדָּרֶךְ שִׁיחוֹן רֹכְבֵי אֲתוֹנוֹתָיו מְעִיד לְעִיר וּמִמְדִּינָה לְמִדְיָנָה לְלִמְדֹר (בו) בְּצִהְרִים יוֹשְׁבֵי עַל מְרִין שְׂרָדִין דִּין אִמַּת "ל" על אלו על דרך אלו בעלי משנה שיחו אלו בעלי דעה "אמר רב שזבי משום רבי אלעזר בן עזריה ציד לא יתה ולא יאריך ימים ציד הרבה מאי יחרוך כי אתא רב דימי אמר משל לצידיון משבר כנפיו משתמר ואם לאו אין משתמר אמר רב הונא "מאי דכתיב: הֵן מִהֶבֶל יִמִּי שֶׁה אדם תורתו חבילות חבילות מתמעט ואם י"רבה) דעי רבנן להא מלתא ועברי עלה: "ועברתה ואיקני בידא: ת"ר כיצד סדר משנה וכן אהרן ושנה לו משה פירקו נסתלק אהרן ושנה להן משה פירקו נסתלק בניו אלעזר וי' אהרן רבי יהודה ואמר לעולם אהרן לימין משה משה פירקו נסתלקו זקנים ובנו כל העם וי' אהרן ארבעה ביד בניו שלשה וביד הוקנים וי' אהרן ושנה להן אהרן פירקו נסתלק אהרן ושנה להן זקנים פירקו נמצא ביד הכל ארבעה י' לשנות לתלמידו ארבעה פעמים וכל וחזרו

ה' ומשה מפי הנבורה כך הדיוט מפי הדיוט
תלמידו עד שלמדנו שנאמר 'ולמדה את
בפיהם ומניין שחייב להראות לו פנים שגנ'
זו ממש כד' לחלוק כבוד לאחרן ובניו וכבוד
וליעליו זקנים ולילפו מבניו וליאלו ולגמריניהו
ה' אמר מר רבי יהודה אומר רעולן אהרן לימ'
דרך הרב באמצע וגדול בימינו בשמאלו
דרך הרב אהרן רבי פרידא הוה לה' ההוא תלמיד
אנא דמצוה תנא ליה ולא גמר א"ל האידנא קאי
וססחאי דרעתיא וכל שעתא אמינא השתא קאי
' מאה יומי [אחרני] נפקא בת קלא וא"ל נית'
תי' אמר דניזכו אנא ודרי' לעלמא דאתי' אמר לה'
מנין שנאמר שימה בפיהם אל תקרי שימה א'
אבהו אמר אתון מהתם מתניתו לה אנן מהבא
ואי משמע דהאי ציון לישנא דסימנא הוא דכתי'
ור' לחכמה אחותי את ומורע לכינה תקרא 'עשה'

ה. א. רכא הא מילחא נמירי לה רבנן ועברי עלה. ח"ד כיצד
נהגו לו משה פירקו. נסחלק אהרן וישב לו משמאל משה. נכנסו
הם. ואיתמר ישב לשמאל אהרן. ר' יהודה א"ר אהרן לימין משה
לו העם שנה להן פירקן נמצא משה אהרן ארבע מפי הגבורה
ולו חומר. ומא אהרן נמירי משה ומשה ארבע מפי הגבורה

מוסף רש"י
באהבה תשובה תמיד.
לשון חסדו מחמשת,
נעבור אהבת הדין שוב
שכח ספקי ר' יואל
תסמרת על שר וישרי ה

קאם היה בית
 שנים. נדר
 נמי רואן צאלו
 כנגדו ומותחן
 שמוחמו צאלו
 עד ראש הא' של
 מן הצד האחד רואו
 ועבולו האחר היתו
 פרח שפיר השתא

וסרנו מומל ב
בא ארם ליטל
צחורות יושב
חכמים שמהל
שעושים אותה
אלו בעלי מקו
שיחתן דברי ר
לא יחזק רש
אמר צייר המ
אמר ראשון ר
אמר רב סחו
יד ירבה אע
יד ירבה אמר

רבינו חננאל

ואיתמר לשמא
וקנים ושנה לה
פירקן נמצאו ב
העם אחד נסמ
פירקן נסחלקו
אליעזר חייב א
שלמד מפי מו
אדם לשנות
שנאמר שימה
(ה) (ו) ולגמרו כו
ולגמרו מאהר
מסתייעא מלת
שהו מהלכין
רכנ משום
חד בעיזה למצו
מילתא דרמזה
הדר תנא ליה
ורדר לעלמא ד
נקיטא אלא בכ
אמרה קמיה ד
ציונים לתורה
אמר מהכא א

חבילות חבילות ימעט. ואם קובץ על ידי ומחזיקים
סדר המענה משה רבינו למד מפי המבורה, בא אהרן
בבני אהרן שנה לחן פרקו. וסתלקו אלעזר ישב לימין
היה חזיר (נכסו וקנים שנה להם משה פרקן). נכסו
אלעזר בן עזריה חייב אם לשנות לחלמיו ד' פעמים

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones